

NOVICE

kmetijskih, rokodelnih in narodskih reči.

Na svitlobo dane od krajske kmetijske družbe.

Odgovorni vrednik *Dr. Janez Bleiweis.*

Tečaj VIII.

V sredo 27. svečana (februarja) 1850.

List 9.

Iz visoke pesmi J. Koseskiga.

Uvod.

V imenu svetimu, v imenu vsih imén,
Ki se mu vklanajo kreposti vsiga sveta,
Ki vsim stvarém pogoj, ki cena je vsih cen,
Ozrimo kviško se v imén' Bogá očeta!

V imenu luči tmin, zmagavca besnih sil,
Ki smerti vdavši se otél je svet pogina,
Ki hlad je naših ran, zdravilo vsih zdravil,
Napnimo gerla moč v imenu sladkim sina!

In razvedritelja oblačne pameti,
Ki je od vekomaj modrosti čiste plamen,
Obéh oséb izid, z obema — v eni tri,
Zapojmo glasnih ust v imenu duha, Amen!

Oče naš, ki si v nebesih!

Čudno bitje, bitje brez prilike,
Duh visok čez uma misli vse,
Ki v svitlosti večno rajске dike
Osnoval pravice tron si je;
Ki po zraku žarne krogle viješ,
Dih sladák iz cvetlice puhtiš,
Iz neviht življenja blagor liješ,
Blisku kdaj in kod in kam veliš!

Čudno bitje, bitje neizmérno,
Stvarnik, rešnik, drug in oče naš,
Ki ta svet pomnožiti stotérno,
Ali v nič ga z migam djati znaš;
Ki od sonc do mične trohe peska,
Od prahú do kralja vsih zverin,
Od kresnic do strašne luči treska
Vsim stvarém si uzrok in začín!

Nam si oče, oče nam gotovi,
V blagor naš daril si sina clo;
Čujte polki, čujte vsi rodovi,
Oče naš je sveto bitje to.
Je naš oče, vir ljubezni žive,
Brez izjemka skerbno vsih strani
Nam daruje vsaki dan vidljive,
Vsaki dan nevidne blagosti.

Da nam kinč podobe veličanske,
Nam prižgè v obrazu vida kras,
Čelu vcepi misli modrijanske,
Ustam dá besede sladki glas.
Rèče soncu: Brazde plod mu zbudi!
Reki: Daj želečimu požir!
Rèče zraku: Hlada ne zamudi!
Noči: Daj utrudenimu mir!

Bog ljubezni, oče vsiga sveta,
De sta nam, ki gline prah smo le
V glavi um in duša v sercu vneta,
Slava vsa in hvala tebi gré!
Slava de veselja serce vriska,
Ko pomlad natora oživí;
Hvala de v dolini solz in stiska
Cvetlic nam obilno dozori.

De nam up nebeškiga življenja,
Up veselja rajsko večniga,
V hudim boju zmote in terpenja
K zmagi sklep, orožje v bitvi da;
De ob času greha bič odlašáš,
De slabosti naše prispoznáš,
De celò hudobniku zanašáš,
In k pokori čas in moč mu daš.

To je milost, milost brez prilike,
To ljubav neskončna tvoja je;
Ktera v cvet razvíti vse mladike,
Vsaki berst obdati s plodam če.
Bog ljubezni, oče sveta tega,
Odpri tej molitvi svoj posluh!
Serca nam očisti dima zlega,
Daj de nas navdá detinstva duh!

Daj de bi po uku tvojim bili,
Obernili v slavo tvojo vse,
De bi krepko snage pot hodili,
Čistih serc, ko dečno serce je;
Daj de bi, ko zadna bitva mine,
Nam oči zatisne mirna smert,
Tud za nas, nevredne tvoje sine,
Sveti dom nebeški bil odpert!

Potrebno opravilo kmetovavcov sedanji čas.

Sadje je velik dobiček vsacimu kmetovavcu, naj ga sam s svojo družino vživa, ali prodaja. Tega ni treba nobenimu dokazovati, to vsak sam vé.

Pa tudi to vsak vé, de so gosence nar hujši sovražnik sadnih drevés.

Zadnji čas, ljubi prijatli, je zdej, de svoje drevesa natanjko pregledate, de jih gosenčnih mešičkov dobro otrebite, de perhljivo skorjo in mah z njih spravite, ker se pod tem ne le gosence ampak tudi drugi škodljivi merčesi skrivajo, ktere spomlad k požrešnosti in pokončanju cvetja oživí.

Pa ne le posamesno delajte, ampak vsi sosedje skupej, de ne bo zanikernost eniga deseterim v škodo.

Modri župani! oznanite in priporočite to delo vsim svojim sosesčanam, de grejo vsi k tem delu. Zadnji čas je, — kmalo se bojo scer gosence oživile in na pot podale!

F. Schmidt.

Od tlake za ribštvo.

Tlaka za ribštvo tudi jenja brez odškodovanja, samo tista ne, ki se na lastnih zemljiših tistih opravlja, kateri imajo pravico do ribštva, in ktera je za tako poterjena ali pozneje za povračilo pogojena.

Pravica do ribštva ima s pravico do lova ali jage enako lastnost, namreč lastnost dominikalnih (grajšinskih) pravic. Kakor je jaga na ptujih zemljiših po patentu od 7. marca 1849 nehala, takó ima tudi domini-